

อ.บ๊อย เมคคาทรอนิกส์ 01

ดร.เสกสรร ไชยจิตต์

PAGE
30

15th Anniversary of Mechatronics Pathumwan

ต้นปี พ.ศ. 2537 เด็กช่างกลโรงงานกลุ่มหนึ่ง กำลังนั่งชัตลูกดึงขององค์พระวิษณุกรรมหน้าซ็อบตามภาระ ที่หมุนเวียนแต่ละแผนก ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงอาจารย์ ดังว่า “เสกสรรมาหาอาจารย์หน่อย มีโควต้าให้ไปเรียน ต่อที่ช่างกลปทุมวัน กรุงเทพฯ” เป็นโควต้าสอบเรียนต่อ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์เมคคาทรอนิกส์ ไม่เข้าใจ หรอกว่าอะไรคือ เมคคาทรอนิกส์ ดีใจมากๆ จะได้มีโอกาสไปเรียนที่กรุงเทพฯ จะได้มีแฟนสวยๆ ก็ไม่รอช้า รีบส่งใบสมัคร แต่ก็แอบน้อยใจที่เป็นโควต้าไปสอบ ไม่ใช่โควต้าเรียนต่อเหมือนที่อื่นๆ นั่งรถไฟเข้ากรุงเทพฯ ครั้งแรกเพื่อมาสอบที่ วชก.ปทุมวัน โดยเฉพาะ ข้อสอบ ยากมากแต่ผมก็ทำได้นะ เพราะผมเด็กเก่งงัย (อิๆๆ) วันรายงานตัวและลงทะเบียนเรียนดูยิ่งใหญ่มาก มีอาจารย์ ญี่ปุ่น อาจารย์พูดเก่งๆ อย่าง อ.มนตรี มีเครื่องมือเครื่อง มือเยอะแยะไปหมด แถมมีหอพักห้องแอร์ มีตำราดูดูแล มีคนซักผ้า มีคนทำกับข้าวให้กิน จนพี่สาวในฐานะผู้ปกครอง บอกว่ายิ่งกว่าเด็กเรียนนายร้อยเสียอีก.....ใช่ครับพวกเรา 20 คน ถูกขนานนามว่าเด็กเทวดา.....(ก๊ยมรับครับ) แต่พวกเราก็อึดคืดที่มีคณาจารย์ที่ดูแลเอาใจใส่เราอย่างดี

ทั้งในเรื่องวิชาการที่มีเครื่องมือเครื่องมือนี่ทันสมัยมาก มายให้ใช้ ตลอดจนการใช้ชีวิตและระเบียบวินัยที่เหล่า อาจารย์คอยเคี่ยวเข็ญ อีกทั้งพวกเราได้รับโอกาสดีๆ มาก มายจากอาจารย์ชาวญี่ปุ่น เช่น เรียนภาษาญี่ปุ่น ออกงานสังคมหรูๆ หลายครั้งหลายครา และแล้วพวก เราเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นเมื่อเข้าสู่ชั้นปีที่สองและสาม ที่ต้อง ดูแลรุ่นน้อง ต้องสร้างระบบรุ่นเมคคาทรอนิกส์ของเรา ร่วมกับคณาจารย์ภาควิชาฯ ปัญหาก็เยอะ เรียนก็หนัก กิจกรรมก็สนุก แต่พวกเราที่ช่วยกันสร้างระบบรุ่นของ พวกเราขึ้นมาได้ ไม่ได้เป็นระบบที่ดีเลิศ แต่มันก็คือ เมคคาทรอนิกส์หนึ่งเดียวในเมืองไทยขณะนั้น....

ครับ....15 ปี เมคคาทรอนิกส์ และอีก 15 ปีที่ใช้ ชีวิตในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ผมได้อะไรมากมาย ทั้งชีวิตด้านการเรียน การทำงาน สุดท้ายก็หวังเป็นอย่าง ยิ่งพวกเราจะยังรักษาชื่อเสียงเมคคาทรอนิกส์ปทุมวัน ไว้ตลอดไปให้สมกับเป็นเมคคาทรอนิกส์แห่งแรกของ ประเทศไทย

ดร.เสกสรร ไชยจิตต์ / บอย เมคคาทรอนิกส์ 01

22/03/2552 22:48:41 น.